

ΜΗΧΑΝΕΣΑΙ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΚ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Θεσσαλονίκη, Αύγουστος
Φίλτατε

Ἡ πόλις τῶν ὀνείρων σου, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀνείρων τῶν Αὐστριακῶν, ἡ πόλις ἥτις ἀναλαμβανομένη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων θά συνεχίσῃ τὸ ἔργον τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ἀνά τὴν Ἰλλυρικὴν χερσονήσον, ἀπολλυμένη δὲ διὰ τοὺς Ἑλλήνας ἀνυψοῖ ἐδόξασμα καὶ Στήλας Ἡρακλείους εἰς τὴν πρόδον τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος, ὅπερ ἐστὶν ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Ἑλληνικῆς χερσονήσου ἀπὸ πάσης τυραννίας καὶ ἡ ἀπόδοσις αὐτῆς εἰς ἑαυτήν, ἐλευθέρῃ τοι· νὰ ἀναπλάσῃ αὐτὴν ὅπως θέλει, νὰ γένη ὅλη Βουλγαρία, ἢ ὅλη Ἑλληνίς, ἢ ὅλη νὰ φραγέψῃ, ἢ ὅλη νὰ τορκέψῃ—τοῦτο κύριοι Βούλγαροι, Ρουμῶνοι, Αὐστριακοί, θὰ πῆ Ἑλληνισμός—θὰ ἀνακόψῃ αὐτὰ ἡ θία τὸν ἑλληνισμόν ἀπώλειά της τὴν διὰ τὴν μέλλουσαν αὐτῆς ἐλευθερίαν ἐνέργειάν της, ἡ πόλις αὕτη τῶν ὀνείρων σου, ἀλλὰ καὶ τῶν οὐλων ὀνείρων τῶν αὐστριακῶν, ἡ τοὺς ὠραιότερους ὄρους καὶ κόλπους, ὡς αἰγυπτία ἀμῶν, κεικτῆμένη καὶ διὰ τοῦ ἀβροτέρου λαίμου συνδεομένη μετὰ τοῦ θεοκατασκευάστου καρίνου! τῆς Χαλκιδικῆς χερσονήσου ἐπιπέπει· νὰ καταλάβῃ ἄλιγον χῶρον τῆς ἐρημιδος σου, ἀποκαλυπτομένη ἐν ταῖς καθολικαῖς γραμμαῖς τοῦ ἀρχαίου κορμαῦτης, ἐν τόσα φεῖ ἑβραϊκά περιβάλλουσι ράκη.

Ποιητὴς δὲν εἶμαι· ἀλλ' οὔτε θερμοκέφαλος τί νὰ σᾶς εἰπω ὅμως; πόρρωθεν, ἀπὸ τῆς αὐστριακῆς οἰμοῖ! Ζήμητρος ἀφορῶν ἐπὶ τὴν Θεσσαλονικὴν τὴν πυκνοκτιστὸν καὶ πολυὴ κητον παρομοίωσα, περιβλεπὼν τοὺς σὴνὰ πυκνὰ ἀλαζονικῶν αἰρόντας αἰχμὴν μιν αἰρεθε, πρὸς ὀδουσαν βραδέως στρατιάν με ὑψωμένους ταὺς κοίτους τῶν σημαίων. Διὰ τηλεσκοπίου τὰ ἀνωθεν τῆς πόλεως· τείχη τοῦ φρουρίου ἀπεικονίζουσι τὴν πένθιμον ὄψιν ἀπρηχαιωμένων Μουσουλίων με τοὺς ἀραιωμένους σχήματι ὀδοντοστοιχιῶν γεροντικῆς σιαγῆνος ὀβελισκῶν, οὗς ἐξ ἀποστάσεως ἐλαμβάνει τις γυμνὰ κρῆνια νεκρῶν. Τὰ ἔθνη κἀκεισε σωζόμενα λείψανα τῆς ἀρχαίας ὀχυρωματικῆς οὐδένα σήμερον ἔχουσι λόγον ὑπάρξεως οὔτε πρὸς διαιώνισιν ὀχυρωματικῆς τέχνης, οὔτε ὡς ἀγροὶ προωρισμένοι ποτε νὰ ἰδῶσι βλάστησιν δαφνῶν πολεμικῶν, ὑπὸ ἑποψιν ὅμως ὑγεινήν ἢ κατεδαφίσις τῶν θά ἑσημαινεν ἄλη-

Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 30 καὶ νῆτ
20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.
οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος.—
Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ἡ τῆς πόλεως νεκρανάστασις, ἀφιεμένη οὕτω ἐλευθέρων πᾶν
ρευμάτων πᾶν ἀνέμων νὰ ἐκποτίζωσι τὴν αἰωνίαν Μωσαϊκὴν
ἀκαθάρσιαν τῆς ἑβραϊολυμάντου πόλεως. νουτὸς ἐν κεινῶ
Τὸ ἀτιμόπλοιον ἐπαναπαύεται· οἱ Ἰουδαῖοι λεμβούχοι, οἱ
ἐργάται οὗτοι ξηρᾶς καὶ θαλάσσης ὑπὸ ἀγθοφορικῆν ἑποψιν,
Σάββατα τελοῦν· εὐρίσκοντες δ' εὐκαιρίαν νὰ ἀναπνεύσωσιν
ἐκ τοῦ ἑβραϊκοῦ συναγωνισμοῦ οἱ συνάδελφοὶ των Τούρκοι
καὶ Χριστιανοὶ βραδέως μᾶς ἐκποτίζουσι εἰς τὴν ξηραν. Τί
τὰ θέλετε; Ὁ καταμερίσμος τῶν ἔργων ποιεῖ παντοῦ θαύμα-
τα, οἱ χριστιανικοὶ καὶ τουρκικοὶ βραχίονες δὲν φαίνονται ἔ-
χοντες τὴν ῥώμην καὶ τὴν εὐκίνησιαν τῶν Ἰουδαίων λεμβού-
χων. Νομίζετε ὅτι αἱ κινήσεις τῶν μυῶν των ἔχουν τὴν δύ-
ναμιν καὶ τὴν ταχύτητα τοῦ τοκισμοῦ καὶ ἀνατοκισμοῦ, τῆς
πονήσεως αὐτῆς τοῦ γένους των ἀπὸ Σὴμ υἱοῦ Ἰάφεθ ἕως
Ροσχίλδ υἱοῦ ἄβθι Ροσχίλδ.

Ἄμα τῇ ἀποβάσει τῶν ἐπιβατῶν, ἕκαστος ὀφείλει νὰ
παρουσιάσῃ τὸ διαβατήριόν του πρὸς ὑπάλληλον Ἰουδαῖον
οἱ πλείστοι ἐπὶ τῶν διαβατηρίων εἶνε ἑβραῖοι διὰ τὸ το-
λυγλωτταν, τὸ πονηρὸν καὶ τὸ ἐξεταστικὸν τοῦ ὀφθαλ-
μοῦ—φρουρουμένου ὑπὸ πέντε ἀστυνομικῶν ὀργάνων· δ' αὐ-
τὸς ποιεῖται ἂν θέλῃ καὶ αὐτοσχεδῶν τινὰς φυσιογνομικὰς
μελέτας. Οἱ γογγύζοντες διὰ τὴν στιγμιαίαν ἀργοπορίαν,
ἥτις κατ' ἀνάγκην ἐπιβάλλεται, ἀς μὴ λησιμόνησῶσιν εἰς τοὺς
ταξιδευόντας διὰ τοῦ σιδηροδρόμου ἀνά τὴν ρωσικὴν καὶ
αὐστριακὴν αὐτοκρατορίαν ὑποβάλλονται εἰς μέλζονα πειρα-
σμὸν γογγυσμῶν διὰ τοῦτο συνιστῶμεν τοῖς Ἑλλήσιν, νὰ φέ-
ρωσι πάντοτε ἐπιθεωρημέναν ὅτι τὰ διαβατήρια των, εἴτε πλού-
σιοι εἶνε, εἴτε λόγιοι, ἂν θέλωσι νὰ ὤσιν ἀπὸ πηλαγμένοι ἐνο-
χλήσεω, καὶ μάλιστα κατὰ τὰς παρούσας περιστάσεις. Ἐν-
θυμούμαι, ὅτε ἤμην ἐν Αὐστρίᾳ τὸ 1880, Βάβρακᾶς τις
Καίσαροβασιλικὸς ὑπάλληλος, ἐγχαρτῆ· πέντε γλωσσῶν καὶ
εἰκοσαετῆς τὴν ἡλικίαν, ἠγάγκαζε νὰ ἐπανέλθῃ θθεν ἤρχε-
το, ἐν ὥρᾳ νυκτὸς καὶ χειμῶνα τὸν υἱὸν πλουσίου ἰταλοῦ πο-
λιτευτοῦ, διότι ἤεν ἀταξίαν εἰς τὸ διαβατήριόν του. Ἡ-
ξεύρετε δὲ ποίαν; Τὴν ἐνθυμούμαι, διότι μοὶ ἐφάνη πολὺ πε-
ριεργος. Τὸ Ἰταλικὸν προξενεῖον ἐτυχε νὰ ἔγῃ ἀρκετὰ δια-
βατήρια τοῦ 1879 καὶ ἐπειδὴ ἤθελε νὰ κάμῃ οἰκονομίαν
—ἰταλικά τὰ τῶν Ἰταλῶν—νὰ μὴ τῷ πώσῃ ἄλλα, ἔθετε τὸ
ἔτος 80 ἐπὶ τοῦ 79, νομίζων ὅτι δὲν προσκρούει εἰς τὴν αὐ-
στριακὴν ἀκρίβειαν. Ἐντεῦθεν διαμαρτυρήσεις, φωναὶ, θόρυβος
ἐν τῷ σταθμῷ τοῦ σιδηροδρόμου ὑπὸ τοῦ Ἰταλοῦ, ἀλλ' ὁ
Πυγμαῖος ἐκεῖνος ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος ἦτον ἤρως εἰς τὸ

καθηκόν, ὡς ἡ μεγάλη καὶ ἀξυδερκὴς πολιτικὴ τῆς πατρίδος του. Ὁ εὐγενὴς Ἴταλὸς ἠναγκάσθη νὰ κάμῃ μεταβολήν.

Ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ τελωνείου ὀλίγα μόνον ἀπασχολήθημεν δευτερόλεπτα, ἕως ὅτου δηλαδὴ γερνόντια τινα φύλακες ὡς καὶ δύο τρεῖς Ἀραβὲς ἐπρόφθασαν νὰ θωπεύσουν μόνον τὸ κιβώτιόν μας. Μικρὸν τὸ κτίριον τοῦ Τελωνείου, ἂν καὶ ἦνε ὁ τρίτος τροχὸς τῶν τελωνείων τῆς Τουρκίας.

Δεξιὰ τοῦ Τελωνείου ἀρχεται ἡ ὄλιος νέα ὄψις τῶν Ἀποθηκῶν Ἑβραίων μεγαλεμπορῶν. Αἱ ὡς ἐγκυμονοῦσαι γυναῖκες προέχουσαι προγαστρες ἀποθήκαι, αἱ περίξ αὐτῶν λιθόστρωτοι ὁδοί, αἱ ζύλιναι προκυμαῖαι αἱ ἀποκλειστικαὶ διὰ τὴν μεταφορὰν δημητριακῶν καρπῶν, τὰ ἀπέναντι αὐτῶν ναυλοχοῦντα πελώρια πλοῖα, οἱ κατ' οὐλαμούς διασταυρούμενοι ἀγχοφόροι, οἱ ἀγωγιᾶται μὲ τὰ εὐτραπῆ των ζῶα, τὰ ὁποῖα ξεφορτόνουσιν, ὁ κρότος τῆς καθαρῆς μηχανῆς τῶν γεννημάτων, ὅλα ταῦτα ἀποτελοῦσιν ἐξαισιαν εἰκόνα τοῦ λιμένος τῆς Μακεδονίας, ὃν τόσον δεξιῶς ἐκμεταλλεύονται οἱ φιλοπονῶτατοι Ἑβραῖοι καὶ τόσον ἀδεξιῶς καὶ προδοτικῶς ἀποφεύγουσιν οἱ ἀληθεῖς Ἑβραῖοι τῶν Ἀθηνῶν, οὓς λίαν ἐπιεικῶς φερόμενοι ὀνομάζετε ὁμογενεῖς, ἐνῶ κυρίως καὶ καθαρῶς ὀφείλετε νὰ τοὺς τιλοφορῆτε ἀλλοφύλους, τοσάκις προσκληθέντας νὰ ἔλθουν νὰ συστήσουν ἐδῶ τραπεζιτικὰ Γραφεῖα καὶ ἔμπορικὰ Κασαστήματα, ὑπηρετοῦντες ὅθεν πατρίδα καὶ Μαμωνᾶν, ἀλλ' ἠρνήθησαν, διὰ τὸ μὴ εἶνε ἐδῶ χρηματιστήρια καὶ τὸ μὴ εἶνε ἐπίσης Τρικοῦπην ἐδῶ, ὥστε νὰ χορηγῆ προνόμια ληστείας διὰ Κωπαῖδος εἰς τὸν Σκουλοῦθην καὶ ληστείας διὰ σιδηροδρόμου εἰς τὸν Μαυρογορδάτον, διότι τοὺς εἶδα, τοὺς εἶδα, τοὺς εἶδα τοὺς σιδηροδρόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ τὴν καλιάν, ἀλλὰ χερσιώτερον τοῦ Ἑβραίου Χιρς τῆς Τουρκίας.

Ἐντεῦθεν ἀρχεται εἰς ὀριζόντιον γραμμὴν ἡ λεγομένη προκυμαῖα, ἢ πέραν ὃ λεγόμενος Πύργος τοῦ Αἵματος, ὅπου οἱ φόνους διαπράξαντες ἀποτίουσι τὴν ποινὴν των, καθήμενοι τὴν ἡμέραν ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων καὶ πλέκοντες οἱ πλειονες ἐξ αὐτῶν ἀπλᾶς περικνημίδας. Ἐπ' αὐτῆς διέρχονται ἀπὸ ρυτῆρος αἱ ὀνηλάται, κτυποῦντες ἀνηλεῶς τὰ δυαυχῆ ζῶα ἅτινα ἀπὸ τὸ λυκαυγὲς τίθενται εἰς κίνησιν. Περὶεργον πῶς οἱ Τοῦρκοι, οἱ ἐκ γενετῆς φιλεύσπλαγχοι, ἀφίνουσι τοὺς Ἰουδαίους νὰ ἐξαπακῶσιν ἔργα ἀληθῶν δημίων εἰς τὰ ὑπομονητικώτερα τῶν ζῶων. Εἰς τὴν προκυμαῖαν ἐδῶ καθ' ὠρισμένας ὥρας ὠθεῖ καὶ ἀπωθεῖται ὁ περιπατῶν κόσμος ἀναπνέων τὰς προσακτικὰς ἀναθυμιάσεις, ροφῶν τὸν ναργιλέ του, ρεμβάζων ἐν ἀκαισθησίᾳ καὶ θωπεύων τοὺς γλυτωτὰς αὐτοῦ ἐκ τῆς μεγάλης τῶν ἐδωλίων θερμότητος.

Ὁ εὐρὺς τοῦ λιμένος ὀρίζων, τὰ δύο τρία ὁμοῦντα πολεμικὰ τουρκικὰ, πλῆθος πλοίων καὶ πλαιαρίων, τὰ δις τῆς ἑβδομάδος ἐπὶ ἀτμοῦ σαλευόμενα ὁδοιπορικὰ ἀτμόπλοια, αἱ πρὸς ἀριστερὰν ἐξοχικαὶ οἰκοδομαὶ τῶν λεγομένων πύργων, αἱ πᾶτε μὲν εὐδιάκριτοι καὶ ἐπιβλητικαί, ὅταν ἡ ἀτμοσφαῖρα αἰθριάσῃ, πότε νεφελοσκεπεῖς καὶ ἀδιόρατοι κορυφαὶ τοῦ Ὀλύμπου, ἀποτελοῦσι τερπνὸν εἰς τὰς αἰσθήσεις ἀνάλογον, τέρπον ἰδίως τοὺς ἐκ τῶν ἐνδοτέρων τῆς Μακεδονίας καὶ Ἰλλυρίας ἐρχομένους, οἵτινες, ὅταν ἐπιστρέψουν εἰς τὰς πατρίδας των θά διηγηθῶσιν ὅτι εἶδον μεγάλα πράγματα. Ὀλων τῶν καταστημάτων ἐδῶ ἀνάσει μοναρχικώτατα τὸ ὠραῖον καφενεῖον Ὀλύμπου καὶ χαίρω ὅτι διευθίνεται ὑπὸ δύο Ἑλλήνων.

Ἄλλ' ὄλαι αὐταὶ αἱ μικραὶ, κάπως ὑποφερταὶ οἰκοδομαὶ, αἱ ἀποτελοῦσαι τὴν ἐμπροσθοφυλακὴν τῆς πόλεως οὐδὲν εἰσιν, ἀλλ' ἢ τὰ ψιμυθιωμένα μάγουλα ἐν ἀμαρτίαις ἐξαντληθείσης γραίας, διότι ὀπισθεν αὐτῶν ἀρχονται αἱ πρὸς τὴν

ἀγορὰν τῆς πόλεως διάφοροι ὁδοὶ μὲ τοὺς ἡλοσχηματίστους ἀφορήτους λίθους των, ἐφ' ὧν καὶ σιδηραὶ ἀρβύλαι διατρύπωνται, μὲ τὰς ἀπὸ μυρίων ὀπῶν μορισφάνων οἰκίσκων ἐπιπιδώσας σατανικώτατα ἀναθυμιάσεις, καὶ μετ' αὐτὰς ἡ ἀγορὰ μὲ τοὺς ὀκλαδὸν ἐπὶ τῶν πενιχρῶν σανίδων των καρφωμένους μεταπρατίσκους, ὀσπόπας, τραγηματοπώλας, μαγειροὺς, σακχαροπλάστας, κεκαποψήτας, μπακαλῆδες, καὶ μὲ τὴν ἄτακτον συμπύκνωσιν ἀνθρώπων καὶ ὑρασμάτων, σκότους ἀδιαπεράστου καὶ διαπεραστικῶν ὀξείων ὀδμῶν ἀσιατικῶν ἀρωμάτων, παραλύντων ἅμα τῇ εἰσπνοῇ τὰ νεῦρα, καὶ μετ' αὐτῶν κύκλω ὡς κισσοστέφανος περιβάλλον ἀνθοδέσμας ποικιλομόρφους, κρεοπωλεῖα καὶ λαχανοπωλεῖα καὶ ὀπωροπωλεῖα, καὶ μετ' ὀλίγον τὸ ἀνθρωπίνωτερον ὄλων Μπεζεστένιον, ἐνθα ἡ μαλακὴ μέταξα ἐπιβάλλει διὰ τῆς ἐρωτύλης αὐτῆς λεπτότητος καὶ τῆς ἀκριβείας τῆς τιμῆς τῆς μείζονα καθαριότητα καὶ πλείονα ἀνθρωπισμόν.

Εἰς τοῦτον τὸν ἔμπορικὸν λαβύρινθον, ἀφ' ἧς στιγμῆς εἰσῆθη καὶ ἐνταῦθα ἡ φιλοξήρα τῆς ἀτίμου πολυτελείας, ἄνευ ἀναλογικῆς ἰσότητος καὶ καλλιτεχνικῆς ἀναλογίας, Χριστιανοὶ, Τοῦρκοι καὶ Ἑβραῖοι, ὅλοι τυφλῶς ἀκολουθοῦσι τὸν ὀλεθρὸν ροῦν τοῦ πολιτισμοῦ, χωρὶς νὰ ἀναμετρήσωσι τὰς φρικτὰς συνεπειὰς τοῦ μέλλοντος.

Ἐν κεφαλῶν, αἱ οἰκοδομαὶ τῶν πλουσιωτάτων τῆς πόλεως καὶ τῶν μετρίων, οἱ στενοὶ καὶ πανάργαιοι διάδρομοι καὶ περιδρομοὶ, αἱ ἄρτια καὶ περιτταὶ ὁδοί, ἡ ἀκανόνιστος ρυμότουλά τῆς πόλεως, ἡ ὄζουσα κατάστασις τῶν αὐλῶν, τῶν ἰσογαιῶν καὶ τῶν ὑπογαιῶν τῆς πενιχρᾶς τάξεως τῶν Ἰουδαίων, αἱ ἀτελεῦττοι στροφαὶ καὶ περιστροφαὶ, κάμψεις καὶ παρακάμψεις, τοῖχοι ἐγκυμνοῦντες τὴν ἐρήμωσιν, νηοὶ παμπάλαιοι, θύραι χρωματισμέναι καὶ ἐστέμμορροποι, σφωναὶ, ὀσποπωλεῖα, κρεοπωλεῖα, ὀσμή σήψεως ἐκ τῶν ἀκαθαρσιῶν, περὶ καὶ τοῦ μικροῦ ρύακος ἑβραϊκῶν οὐρῶν, ὧν οἱ ἀόρατοι ἄτμοι ἀπορροφῶνται ὑπὸ τῶν παραθύρων ὅπου οἰκοδῶσονται καὶ νεάνιδες παρακάθηται θυσιάζουσαι τὰ πάντα εἰς τὴν εὐχαρίστησιν μονοτόνου ὀράσεως, ἐν μέσῳ δὲ ὄλης αὐτῆς τῆς λεπρότητος, τῆς ἰσχυρότητος, τῆς ἀκαμνότητος ὑφούμεναι ὡς κιδάρεσι αἱ ὑπερήφανοι οἰκοδομαὶ τῶν πλούσιων, ἔχουσαι καὶ αὐταὶ ὄμοι κατὰ τὴν τὰ ἀσθενικὸν, μετ' ὄλα τὰ ἀνθη καὶ τὸν δικάσμον καὶ τὴν καθαριότητα, ἰδοὺ ἡ Θεσσαλονίκη.

Τί ἦτο ἄλλοτε ἡ πόλις αὕτη, ὃ νάρθηξ αὐτοῦ τοῦ οὐρανοῦ ὀμόνο; Ἀγίου Ὀρους Γέμει ὃ φλοιὸς αὐτῆς ἐπιγραφῶν ἀρχαίων ἀθανάτων λειψάνων τοῦ προγονικοῦ πλοῦτος καὶ τῆς μεγάλης ἐκείνης καλλιτεχνικῆς δόξης, ἢ οἱ πρόγονοὶ μας ἐκληροδότησαν εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον. Ἑλλήνες βεβαίως, καὶ Ἑλληνες οἶονοι τοῦ μέλλοντος ἦσαν οἱ καλλιτέχνη ἐκεῖνοι, οἱ φιλόσοφοι, οἱ ποιηταὶ, οἵτινες ἐξεπατρίζοντο εἰς τὴν μεγάλην Μακεδονίαν, εἰς ἣν τώρα κορυβαντιῶσι Βούλγαροι, Ρουμῶνοι, Καθολικοὶ, Διάμαρτυροῦμενοί. Ἐνόσω ἐν πλῆρει μεσημβρία ὃ οὐλαμὸς οὗτος τῶν μισελλήνων σκαπανέων σκευωρεῖ κατὰ τῶν Μακεδόνων, καθῆκον ἐκάστου γνησίου Μακεδόνος εἶνε νὰ σκεφθῇ καὶ αὐτὸς περὶ τῆς πατρίδος του. Ἰδοὺ λίθοι ἐπὶ λίθων οὓς ἀνασκάπτει τὸ Δημαρχεῖον μαρτυροῦσιν ὅποιον μεγαλεῖον κρυπτεῖ ἢ χῆ ἦτις ἐξ ἐνατίκτου ἔβανθε καλῶς τὰ μεγαλεῖα τῆς ἵνα χρησιμεύσωσι μίαν ἡμέραν κάθε λίθος ὡς μία διάφευσις ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, οἰουδήποτε χροῦματος Σλαῦοι καὶ ἂν ἦνε οὗτοι.

Ἑλληνες Μακεδόνες! κάμετε σεῖς τὸ ἦμισυ τοῦλάχιστον τοῦ ὅτι πράττουσι οἱ λίθοι αὐτοὶ! Τὴν ἦμισιαν αὐτῶν ζῶν ἐμψυσήσατε εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν σας. Παλήσατε

δσον καλύτερον τουλάχιστον και ούτοι. Μην αναμένετε ώστε μιαν ήμεραν κρεμάσαντες επί του Στρώμονος τα όργανά σας μυρολογήτε προς την παρθένον Μακεδονίαν του Σολομού εκείνο τής...

*Δυστυχής! παρηγορία μόνη σου έμεινε τὰ λές,
Περασμένα μεγαλεία και διηγήωντας τα τὰ κλαίς!*

ΧΡΟΝΙΚΑ

Είς τὰ έν Γερμανία τελεσθιζόμενα μεγάλα γυμνάσια υπό την αρχηγίαν του γηραιού αυτοκράτορος, ή Τουρκία άποστέλλει δλοκλήρον επίτελειον υπό την αρχηγίαν του μοναίρου Άχμετ Μουχτάρ πασά. Ημείς δε; Όσον είμεθα εναντίον των υπό μορφήν ρουσφετίων γινόμενων άποστολών, τσσον κατά την περίστασιν αυτήν έννοούσαμεν να σταλώσιν οι μάλλον ευπαιδευτοι αξιωματικοί μας, περι ών θα ύπρχε πεποίθησις, ότι ήδύναντο να χρησιμοποιήσωσι την άποστολήν των ύπερ τής διοργανώσεως του ελληνικού στρατού. Και ενουίζομεν μάλιστα ότι επί κεφαλής τής άποστολής αυτής έπρεπε να τεθῆ ο ευπαιδευτος αξιωματικός του πυροβολικού κ. Ηουρναράς, χρησιμεύσας άλλοτε στρατιωτικός άκόλουθος τής έν Κων/πόλει προσεδίας μας, άπαρτίσας μέλος τής επί των ελληνοτουρκικών συνόρων επιτροπής και έν πάση άποστολή επιδείξας πλούσια προσόντα στρατιωτικής νοημοσύνης και κοινωνικής άγωγής.

Οι διωγμοί των Ιουδαίων έν Ούγγαρία και των Ούγγρων έν Κρατία έλαβον έδω μορφήν διωγμών κατά του σιδηροδρόμου. Ούτω πάλιν χθές εις άγιον Νικόλαον των Μεγάρων πλσίον τής δημοσίας όδου μετέβησαν κάμποσοι χωρικοί ένοπλοι εκ του χωρίου Μάνδρας, ίνα κακοποιήσωσι τους έργάτας, συνάμα δε και τὰ έργα. Θα συνέβαινον δε πολλά άπεικταία, εάν ο Βίρνοδικης έγκαιρως δέν είδοποιεί τον Σταθμάρχη τής Έλευσίνος, όστις δραμών έτρεψε εις φυγήν τους ένόπλους, μη κατορθώσας όμως ούδένα εξ αυτών να συλλάβη. Προς διατήρησιν δε τής ασφαλείας και τάξεως, έτοπεθετήθησαν υπό του σταθμάρχου δύο όπλίται εις τό μέρος αυτό.

Ληστεία καθ' όλους τους τύπους και τὰ τερτίπιά της συνέβη την 3ην μεσούντος εις την θέσιν Πετροβούνι τής περιφέρειας Μαγουλιάνων τής έπαρχίας Γορτυνίας εναντίον δύο πολιτών υπό πέντε άλλων, όστινες τους συνέλαβον, τους έδειραν καλά καλά, τους αφήρσαν όσα έφερον μαζί τους και είτα τους απέλυσαν.

Η υπόθεσις Δέγγλερη έλαβεν έσχάτως κωμικοτραγικωτάτας διαστάσεις. Έν τῆ ανταλλαγείσῃ — και θα έχωμεν και συνέχειαν — μεταξύ τούτου και του κ. Πηγαδιώτου άλληλογραφία άποκαλύπτονται νέα πράγματα ουχι, έννοείται, δυσανάλογα τής γνώσῃς ήδη δεγγλεριάδος ιστορίας. — Ούτω π. χ. μανθάνομεν εξ αυτής ότι ο κ. Δέγγλερης είχαν εκδώσει 1000 υπόσχετικά γραμμάτια έκαστον των όποίων έτιμάτο 15,000 φράγκα διά τους δυναμένους να ανακαλύψωσι τὰ κλαπέντα του. — Ένα είδος άνωνόμου έταιρίας με μετοχάς και κεφάλαια 15,000,000 άν άγαπάτε — φράγκα! αλλά τὰ γραμμάτια ταύτα μη νομίσητε ότι

δέν υπόκεινται — ως, όλαι αι μετοχαι — εις ύψωσιν και εκπεσμόν τουναντίον ο κ. Δέγγλερης, μάς γνωστοποιεί ότ ή αυξομειώσις τούτων έπέρχεται άνάλογος εκ τής μείζονος ή ελάσσονος ανακαλύψεως των πραγμάτων του ούτω — λέγει ο ίδιος — έν τευάχιον φορέματος του κ. Μακκά, ένα μανίκι άς πούμε — τιμάται ολιγώτερον άπό την ανακάλυψιν του φορέματος δλοκλήρου και καθεξής. Τώρα διόλου παράξενον να είσυχθώσι τὰ γραμμάτια αυτά εις τό χρηματιστήριον και να έχωμεν τότε επί πλέον και αυτό τό χαρτί τής συναλλαγής.

Χθές, μ. μ. απέβιασεν ο πατήρ των γνωστών παρ' ημιν συμπολιτών Σπυρίδωνος, Λούκα, και Νικολάου, **Ίωάννης Χαλκοκονδύλης** γνωστότατος και αυτό, καθ' όλον του τον βίον ύπάρξας διά την πολλήν ευφυίαν του και την τόλμην του χαρακτήρος του, άνδρικά και ελληνικώτατα έν ταύτω πλέονεκτήματα άτινα εκληροδότησεν και εις τους προσφιλείς τῆ αθηναϊκή κοινωνία υίους του. Ο μακαρίτης άνήκεν εις ένα των αρχαιοτάτων και έπιστήμων οικων, ών ή ιστορία θα ποιήται πάντοτε μνείαν όσάκις πραγματεύεται περι Έλλάδος, καταλείπει δε αγαθήν μνήμην προς τους γνωρίσαντάς αυτόν.

Υπό τίνων νομίζετε έπεςαν ή πρώταις τουφεκίαις άγγελτήριον του κινδύνου κατά την χθές τό έσπέρας συμβάσαν πυρκαϊάν εις τὰ άνω τής γειτονικής μας Όδοϋ Βουλῆς, έν τός μιάς γούθας πλήρους ρητινίτου; Υπό δύο κυνηγών οίτινες άμα είδον πυρκαϊάν έδραξαν διά του όπλου των πρώτην ευκαιρίαν του να πυροβολήσουν, άφου δι' όλης τής ήμέρας δέν πιστεύομεν να άναψαν ούτε ίσκα.

Κατ' εκθεσιν του Νομάρχου Αιτωλοακαρνανίας, εις δώδεκα άνέρχονται οι κατά τον μήνα Αύγουστον συλληφθέντες ή προσελθόντες φυγόδικοι. Έξ αυτών τρεις κατηγορούνται επί ζωοκλοπῆ, εις δια φόνον, εις δι' άπαγωγήν, εις δια ληστείαν και οι λοιποι επί άναίρεσει.

Οι προσελθόντες φυγόδικοι κατά τον μήνα Αύγουστον εκ τής Δευκάδος, ήτις πρώτην φοράν άκούομεν ότι βγάξει και αυτή κακούργους, εις τέσσαρες, εξ ών οι δύο μέν κατηγορούμενοι επί εκδίασει, και οι άλλοι δύο επί άπαγωγῆ και βιασμοϋ. Οι έρωτικά τὰ κακούργήματα των Δευκαδίων, των και άπο Πέτρας ή αρχαία Σαπφώ κατέπεσεν εις την θάλασσαν έρωτιώσα ή δυστυχής.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ

Η προχθεσινή άπάντησις του Δημάρχου εις τὰ δια του Αϊώτος δημοσιευθέντα άποσπάσματα μακράς εκθέσεως του Νομάρχου περι τής δημοτικής διαχειρίσεως δέν ήδύνατο ή να έμποιήση γενικήν ευάρεστον έντύπωσιν, διότι δι' άρθρων νόμου και πραγμάτων άδιαφιλονεικήτων εξηλέγχοντο μία προς μίαν αι άλλως τε κατά τό πλείστον ακαδημαϊκαι του κυρίου Νομάρχου τής πρωτευούσης, όστις όμως διά τούτο είνε ήκιστα άξιος ψόγου, τουναντίον έπαίνου, και ολίγον κατ' ολίγον άρχεται διαφαινόμενος εις τους ήμετέρους οφθαλμούς πρότυπον Νομάρχου, εξηλέγχοντο λοιπόν άνυπόστατοι. Έάν έγέγοντο κατά την δημοτικήν διαχείρη-